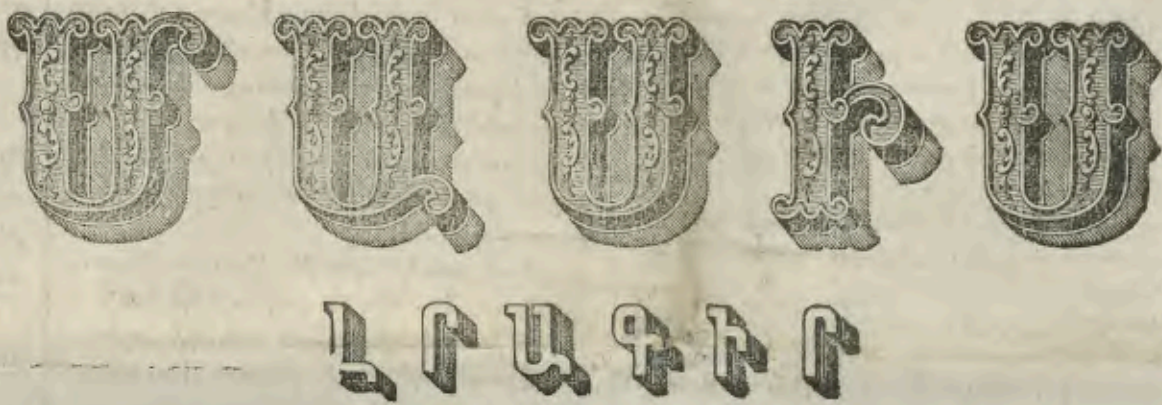

Տարեկան գինն է 150 դր. 75
Վեցամսեայ 75
Մեկ ծամուցումն տարեկ. դր. 150
Ստորագրութիւններն կա՛մ ինքն
Տարագրութիւններն կա՛մ ինքն
Եւ 150 ԿԵ ԱՅՈՒՆ

Իւրա երբայիք լրագրութեան 5
ծախքը առնողին վրայ է:
Լրագրոյս վերաբերեալ նամակ կամ
եւ իցէ գրութիւն խմբագրին պիտի
ուղղուի. եւ ասոց նախաճ Ծախ-
քը խրկողին վրայ է:

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ 13 ԴԵՍԵՄԲԵՐ

Մեզդեղ կառավարութեան և հիւսիսային Մեքիկայի Միացեալ Վասանդացի մեջ ծագած վեճն օր քան զօր ծանրանալով լըսայ է. Մեզդեղ իր դրօշակին եղած թշնամանայը հատուցում կը պահանջէ. Մեքիկայ ալ իր մերժէ անոր այս պահանջումը իրեն անիրաւ և սարքիմաւոր. ընդհակառակն Սան Լաւինթօի հրամանատարին փորձները հինուոյ ի վեր ի գործ դրուած պատերազմական օրինաց համաձայն սրբաբ գործ մը կը համարին:

Մեզդեղ կառավարութիւնը չուրանար այն օրէնքը, թայց կը հաստատէ թէ Սան Լաւինթօի հրամանատարը մէկ իրաւունք մը միայն ունէր, այն է անդրեկական թշնամի շղթանաւը ստիպել Մեքիկային աւսանդականներէն մեկը երթալու, ուր օրինաւոր իշխանութեան ձեռքը և տեղւոյն անդրեկական հիւսիսային ներկայութեանը կընտրէ իրեն: Եւ թէ որ այն քննութեան ժամանակը նամակներ զրուակէր ապացուցանող թէ բռնուած երկու հարաւային անդրեկականները ուղղակի կամ անուղղակի պատերազմական գործ, զուլթանց վերաբերեալ պաշտօն մը ունէին, այն ժամանակը իրաւունք կար թէ նամակները բռնելու, և եղելութեան վերայ տեղեկագիր մը գրելու, որուն ներքին անդրեկական հիւսիսային ալ իր գիտողութիւնները պիտի աւելցնէր:

Եւս պայմանները կատարուած չլը շարուն համար Սան Լաւինթօի հրամանատարին ըրածը լի բռնութեան գործ մը համարուած է:

Լոնդոնային երած վերջին յօդոքը կը ծանուցանէ թէ Մեքիկայի Միացեալ Վասանդացի երեսփոխանական ժողովը հաւանութիւն տուեր է անդրեկական թշնամի շղթանաւին դէմ եղած բռնութեան գործին:

Գաղղեական Բաթօնի լրագիրն ալ կը ծանուցանէ թէ Ռաշինիթ ընդ անդիւսական դեպքան Լորա Լաքին թշնամի շղթանաւին գործին համար Մեզդեղ կառավարութեան զրկած ծանուցողիլը տուէն առաջ Միացեալ Վասանդացի արտաքին գործոց պաշտօնէին հետ տեսութիւն մը ընկող, պաշտօնեայն յայտարարութիւն ըրեր է թէ Մեզդեղ կառավարութիւնը Մեքիկայի հարաւային նահանգները իրեն պատերազմող տէրութիւն ընդունելով ինքնոյն կերպարանքն արդէն փոխած և իրեն դէմ ծանր գործ մը ըրած էր:

Քանի թիւսիւսիւն լրագիրն ալ կը թէ Մեքիկայի կառավարութիւնը Սան Լաւինթօ Ֆրեզիտէն գտաւ ուրիշ չորս պատերազմական նաւերու ալ հրաման դրած էր, որ հարաւային նահանգներէն Եւրոպայ պատգամաւոր տանելու:

կատեալ եղած որ և է նաւերը քննեն, և պատգամաւորներն ու անոնց նամակները բռնեն. և ասոր ապացոյց ալ է որ վերջիլեալ Սան Լաւինթօ Ֆրեզիտէն անդրեկական թշնամի շղթանաւին գտաւ գաղղեական շղթանաւ մը և ուրիշ երկու եւրոպական նաւեր ալ դարձուցեր ու քննէր է:

Ուրիշ լրագիր մ'ալ կրտէ թէ Միացեալ Վասանդացի արտաքին գործոց պաշտօնեայն հարաւային նահանգներէն Եւրոպայ զննուած պատգամաւորները բռնելու և անոնց տարած նամակները ձեռք ձգելու որոշումն իր պաշտօնակիցներուն ժողովին աւազակելով Մեզդեղ կառավարութեան և Մեքիկայի հարաւային նահանգայ մեջ կատեալուած դարձիւր բանակցութիւններուն վեճակը հասկնալ ուղեր է:

Թէ որ այս տեղեկութիւններն ստոյգ են, Սան Լաւինթօ շղթանաւին ըրածը չի կրնար իրեն սխալուած մեկնուիլ, այլ դրապէս անվստահութեան կամ թշնամութեան գործ մը նէ, որուն հետեանքը խաղաղական կերպով արեւել անհարկերն է:

Մեզդեղ կառավարութիւնը հիւսիսային Մեքիկայի մեջ ունեցած Քանաւայի ընդարձակ երկիրը փամպէ պահելու համար քաղաքները, թշնամութիւն և պատերազմական միջերը կը զրկէ հոն:

Ըսեց զատ փառօր, այդորակ, կապար, գէնք և պատերազմական ուրիշ որ և է նրբեր Մեքիկայ տանին արեւելից, իր նաւարաններն ու գնդարաններն ալ այս օրէնս կարգէ դուրս փութով աշխատել սկսած են:

Երբեք երկու պատերազմական նաւերային Մեքիկայի ծովերուն մեջ գրաւուող անդրեկական նաւախուժին հետ միանալու:

Ըսեցմով Մեքիկայի ծովերուն մեջ գտնուած անդրեկական պատերազմի նաւերուն թիւը 32ն կը համար որոնք 850 թշնամութիւն կը կրեն. թայց Մեզդեղ կառավարութիւնն այս քորութիւնը բաւական չտեսելով, Սիւնթիսի նաւահանգիստը գտնուած 58 հատ պահեստի նաւերն ալ զննուորելու հրաման ըրաւ: Եւս նաւերն ալ 1800 թշնամութիւն կը կրեն:

Մեքիկայի լրագիրը կը ծանուցանէ թէ Գաղղեական Վեճիկայի կառավարութիւնն իրեն Մեզդեղ և հիւսիսային Մեքիկայի տէրութեանց մեջ բացուելիք պատերազմին առաջին տունելու և վեճին խաղաղական լուծում մը տալու համար միջնորդութիւն ընելու յօդարարութիւն կը ջղուցնեն թէ որ Մեզդեղ և Մեքիկայի կառավարութիւններն ալ իրենց բարեկամական միջնորդութիւնը ընդունին:

Խաղկոյ խորհրդարանին մեջ երկար և քերթ վեճարանութիւններ կ'ընէր և իր և Վարջիկ գործերուն վայ: Ժողովականներն ունեց ուղեյին ամբաստանութեան ներքին ձգել կառավարութեան պաշտօնեայնները իրեն թէ անոնց անի ու:

հեմութեան կամ աղիկարութեան և ընտրի խնդիրը և Վարջիկ շիթութիւնը պաշտի երկնդր ու անոնց մնացեր էին. թայց կառավարութեան պաշտօնեայնները ցրեցին ան ամբաստանութիւնները և վաւաստութեան քուէ ստացան խորհրդարանէն:

Վարջիկ լըր կուտան թէ լատգեկոյ 8 ին Մեքիկայի հարաւային յանկարծ բորբոքէր է խիստ ահաղին և ըսպտանական կ'ըսուի, որուն նմանը տեսնուած չէ եղեր: Տիկ բերան բացուեր է ընտան գլուխը, և հինգն ալ բոց, քար և լուս կը փայլէրն:

Ստաւայ գեղերուն ընակչները 6000 հոգիի չափ բնակութիւններն թողուցեր փախել են:

Մեքիկայի լըրերը կը ծանուցանեն թէ հարաւային բորբոքումը կը շարունակէ և վաղած լավան դեպ ի թօրթէ Վիուսիլիս կը քայէ:

Եւստանտին Վեճիկի լրագիրներուն լըր կուտան թէ Մարշալայի արքա պիտիպոյն տեղապահ Վիսոպոլեզի եպիսկոպոսը ստան տարի Միկիլ արքայ երթալու գտտապարտուեր է: Տան և հինգ բժշկութեան աշակերտներ, որոց 8 քրիստոնեայ և 7 հրեայ Օրէնպուրի բաւական մեջ զննուորութիւն ընելու գաւաստարուեր են:

Մարշալայի գրուած նամակ մ'ալ լըր կուտայ թէ հարիւր վախճուն ու երկու քահանայ բերդին մեջ բանտարկեալ են, և ասոնցմէ ութ հարաւ Օրէնպուրի զննուեր են զննուորութեան առնուելու:

Առ Նորին Սրբութիւն Պիոս Թ. Պապ, Եպիսկոպոսութիւն:

Տարբեր եւ շատ անգամ հակառակ տարբաց խառնուրդին ու կուռոյն մեջ որով միջին դարու մեջ ներկայ դարը կը պատրաստուեր, քրիստոնէական գաղափարը եկեղեցւոյ չնորձ ընտանեաց, պետութեան և քաղաքական կենաց մեջ մտաւ: Երբ ժողովներուն մեջ հասարակաց իրաւանց վարդապետութիւնը մայուց, և իր օրէնարարութեան մեջ նոյն իրաւանց գործարութիւնը որոշեց եւ անոր օգուտներն ըզգացուց: այն ժամանակը եկեղեցին քաղաքական իշխանութիւն մը եղաւ, և իշխանաց ու ժողովրդոց դատաւոր եղաւ: Բայց երբ մարդկային ընկերութիւնը աւելի կատարեալ կըթութեան աստիճանի մը հասաւ, իր խելքը գործածել ու լուսաւորել սկսաւ, կըրտական ինտամկալութեան պէտքը դադարեցաւ, և հետեւաբար անոր կապը բերդու: Հին քաղաքակրթութեան աւանդութիւնները փնտռուեցան ու ձեռք առնուեցան, և քահանայապետ մը այս գործին ընկերանալով արժանի եղաւ իր անունը տալու այն դարուն, որուն մեջ ինքն ապրեցաւ:

Ուրեմն, թէ որ եկեղեցին իր գերագոյն նախագաղափարն այն է Աստուծոյ նման որ իր ամենակարողութեանն ու անսխալութեանը հետ միանգամայն անհուն ի-

մաստութեամբ մը մարդկային ազատութիւնը չվարարելու համար իր իշխանութեան գործածութիւնը չափու մէջ կը պահէ, թէ որ եկեղեցին կարող եղաւ մինչեւ հիմա հաւատարաց արքութիւնն անարատ պահելով ընկերակցան յեղափոխութեանց հարկ դրած զիւնութեան ընկու, իրեն թըշնամանք եւ վրաս ընողն այն անձինքն են որ կուզին զինքը անշարժ պահել, քաղաքական ընկերութեան մեկուսացնել, եւ նոր ժամանակներու քաղաք թշնամի ընել, քան թէ մենք որ իրմէ մէկ բան մը միայն կը խնդրենք, այսինքն թէ իր հոգեւորական վեճով պաշտօնը պահէ, և բարոյական կարգի մեջ բարեխառնութիւն մը ըլլայ այն ազատութեան որ խելանա եղաւ ժողովրդոց իրաւունք կուտայ չնաշնադելու այն պիտի օրինաց եւ կառավարութեանց որոնք օրինաւորապէս իր հաւանութեանն ստացած չեն:

Եւ ինչպէս որ եկեղեցին իր սահմանարարութեամբ չկրնար քաղաքական պարկեշտ ազատութեան մը թշնամի ըլլալ, անանկ ալ չկրնար ազգութեանց քարգանալուն հակառակ ըլլալ: Նախախնամութեան տնօրէնութիւնն է որ մարդկային ազգը ցնդով ու լեզուով որոշ խառնուրդ բաժնուած է, եւ այն խառնուրդն ալ զատ գտաւ տեղերու մեջ սահմանադրուած են, ուր իւրաքանչիւրն իրեն յատուկ միտումներու, կարգաց եւ սովորութեանց միտելիւն մը հաստատած են այն կերպով որ ոչ ինք ուրիշին բնականութիւնը վրդովէ եւ ոչ քերիշն ալ իր: Մարդ իր ազգութիւնը ո'ր անտիճան յարգելու պարտական ըլլալ ինքն Աստուծոյ հաւցնող՝ երբ Հրէից ազգին տնտեսականութիւնն ու կամակորութիւնը պատժելու համար օտարին լուծը դրաւ անոր վրայ իբրեւ պատիժներուն անմեղ օտարակից: Գուք ալ, սրբազան Հայր, ցոյց տուիք ասիկայ, երբ 1848ին Աւստրիոյ կայսեր գիր գրելով կը յորդորէր որ «Վերջ տայ այն «պիտի պատերազմի մը որ չգիտի կրնայ իր տէրութեանը կապել լոնպարաւորաց եւ Վիեննականաց սիրտը, որոնք իրենց ազգութեանը նախանձակնելիք են օրինաւորութեան»:

Քրիստոնէական գաղափարը չընդունիր որ ընկերական իշխանութեան վախճանը մէկ մարդու մը ուրիշ մարդէ մը հարստանալու ըլլալ: Նմանապէս չընդունիր որ ազգ մը ուրիշ ազգէ մը հարստանալու: Աշխարհակալութիւնը չկրնար օրինաւորացնել մէկ ազգին արեւ ազգի մը վրայ տիրապետութիւնը, վասն զի ուժը չկրնար իրաւունքը հաստատել:

Սոպակն իսլայացիներն իրենց ազգութեան իրաւունքը ձեռք բերելով եւ ազատ օրինօք թագաւորութիւն մը կազմելով, ոչ կրօնական եւ ոչ քաղաքական օկղանդէմ գործ մը չընէին: Իրենց քրիստոնէական եւ կաթոլիկ հաւատքին մեջ օրէնք մը կամ պատուիրանը մը չգտան որ իրենց այս ըրածը գտաւարարէր: Ասոր ապացոյցն ան է որ Նախախնամութեան իրենց առջեւ բացած ճամբուն մեջ մտած ատենինքն բնաւ միտքերուն չանցաւ կրօնի դէմ բան մը ընել կամ եկեղեցւոյ վնասել: Ապացոյց է այն արախութիւնն ու ակնածութիւնը որ ձեռք վրայ ցուցցին ձեռքահանապատեութեան անձի օրերը: ապացոյց է նաեւ այն խորին արտաւորութիւնը, այն անպատմելի վրդովումը որով ընդունեցին 1848 ապրիլ 28ին հանած չըջաբերական կոնգրակց: Ոչնչային այն պատե-

